

Uit een werk van Helmut Thielicke († 1986) *

Het eerste wat ons opvalt, is
dat het Koninkrijk Gods *verborgen* is.
God heeft die parel in een heel gewone akker gelegd,
in een akker, waar ook de armste haar vinden kan.
Zo is God uit grote, neerbuigende liefde *verborgen*,
verscholen in de akker.
Wij moeten Hem zoeken,
zoals men de figuur van een legpuzzel zoekt.
De akker, waarin de schat ligt,
is niets anders dan het terrein waarop mijn leven zich afspeelt,
niets anders dan ons aller leven,
waarin wij werken en streven of zomaar een beetje rondhangen.

De gelijkenis van de schat in de akker laat ons nog iets anders zien:
De man brengt offers,
want hij verkoopt alles wat hij heeft,
om die schat te bemachtigen.
Hij verkoopt letterlijk alles,
ook de aller-noodzakelijkste dingen,
om die akker te bemachtigen.
Hij doet dus datgene, waarvoor de rijke jongeling terugdeinsde.
God wordt ons niet zo als het ware *toegeworpen*,
het *kost* iets om Hem te vinden.
Alles in de wereld moet betaald worden - God ook.
Staat ons christelijk leven niet steeds weer
in het negatieve teken van zelfverloochening en offer ?
Zo verging het immers ook de man uit onze gelijkenis,
die van ongeveer alles wat zijn leven had gevuld,
afstand moest doen, om de schat te verwerven.

Doch nu behoeft u slechts naar zijn gezicht te zien,
om te weten hoe hij gesteld is.
Er wordt immers gezegd, dat hij *in blijdschap heenging*
om van alles wat hij had
afstand te doen.
Deze schat en deze parel wegen tegen *alles*, alles op.
Hun glans overstraalt alle verliezen,
alle spot van de bureu,
alle verlangen naar dierbare gewoonten en dingen.
Zij vergoeden mij honderdvoudig alle materiële schade,
alle inkrimping van mijn levensstandaard.
Ik moet dit alles betalen voor dat ene,
dat grote in mijn leven.

* **Helmut Thielicke**, Het geheim van het koninkrijk Wageningen, Zomer en Keunings, 2^e druk, 256-264
(bij Mt 13, 44-46)